

[Forsvarsministeren.]

simpelthen dette, at 15 600 mand i hvert fald er det højeste antal, som man i tre år kan give en tilfredsstillende uddannelse. Jeg håber, at jeg dermed har gjort det ærede medlem fuldstændig klart, hvad aftalen går ud på.

Må jeg dernæst vende mig til spørgsmålet om, hvorvidt reduktionen i indkaldelserne burde have været gennemført på et tidligere tidspunkt. Det ærede medlem har brugt det udtryk, at det var en skandale, at reduktionen ikke er gennemført tidligere. Jeg har derom sagt til det ærede medlem, og det vil jeg gerne gentage, at jeg synes ikke, at kendsgerningerne på nogen måde berettiger det ærede medlem til at bruge så kraftige udtryk, hvis det udelukkende er det ærede medlems hensigt at behandle det foreliggende problem sagligt. Tingene stiller sig naturligvis anderledes, dersom det er det ærede medlems hensigt at bruge det spørgsmål, som her er til behandling, rent agitatorisk.

Det er allerede fremhævet overfor det ærede medlem både af mig selv og andre ærede medlemmer, som har haft ordet her i dag, at indkaldelserne til værnene siden befrielsen i 1945 måtte gøres meget store for derved at sikre mulighederne for at få løst ganske bestemte opgaver, som man fra rigsdagens side og fra de skiftende regeringers side har givet anvisning på, og som man med rette hævdede, at det var nødvendigt at få løst. Den største opgave, vi har haft, er, som jeg allerede har fremhævet, afsendelsen af en brigade til Tyskland. Jeg ved meget vel, at der indenfor det radikale venstre var delte meninger om, hvorvidt Danmark burde afsende denne brigade til Tyskland, jeg ved også meget vel, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgård havde den mening, at den ikke burde afsendes, men de, der var medlemmer af tinget på den tid, beslutningen blev truffet, ved også, at flertallet af det radikale venstres rigsdagsgruppe var af en anden mening og gav tilslutning til, at brigaden blev afsendt.

Det har været min bestræbelse, da der blev mulighed derfor, at gennemføre forhandlingerne om en forlængelse af brigadeoverenskomsten på en sådan måde, at der skete en væsentlig reduktion, bl. a. fordi ledende officerer havde den opfattelse, at kunne de få brigaden eller en væsentlig del af den tilbage her til landet, så ville de derved få muligheder, som de ikke tidligere havde haft, for at overvinde vanskelighederne med hensyn til at give de værnepligtige en bedre uddannelse, end de hidtil har fået. Det har vist sig at være en forhåbning, som

ikke slog til. I oktober måned i fjor trådte overenskomsten helt i kraft. På det tidspunkt var vi langt inde i undersøgelser af, hvorvidt en reduktion af indkaldelserne ville være hensigtsmæssig, eller der nu var sket en sådan forbedring af uddannelsesvilkårene, at en reduktion ikke var påkrævet.

De undersøgelser, der blev foretaget, gav i oktober måned generalkommandoen anledning til at bede mig om at få fornøden tid til at foretage yderligere undersøgelser, undersøgelser, som man meddelte mig kunne være afsluttet omkring nytårstid. Det lykkedes ikke helt at overholde denne frist, de blev afsluttet på et lidt senere tidspunkt, og efter at man havde afsluttet disse overvejelser i generalkommandoen, kunne vi gå i gang med den endelige gennemgang af det materiale, der er tilvejebragt, for at træffe beslutning om, hvor mange værnepligtige der herefter skulle indkaldes, og det er denne beslutning, der nu foreligger.

Det forekommer mig, at der i hele dette forhold ikke er noget som helst, der berettiger det ærede medlem til at tale om skandale. Hvis det ærede medlem vil være rimelig overfor mig, så takker det ærede medlem mig for, at jeg ved forhandlingerne i London om brigaden fik tilvejebragt mulighed for at gennemføre reduktionen. Hvis det ærede medlem vil være rimelig overfor mig, så takker han mig endvidere, fordi jeg i min ministertid drog omsorg for, at vi fik afviklet grænsebevogtningen, så at der også derved blev tilvejebragt muligheder for at få sikret den nedskæring, som nu gennemføres, og hvis det ærede medlem vil være rimelig overfor mig, så takker han mig endelig for, at jeg lod nedsætte det udvalg, som tilvejebragte et materiale, der bekræftede mine egne formodninger om, at skulle vi sikre en tilfredsstillende uddannelse af de værnepligtige, så måtte vi reducere antallet af indkaldelser. Jeg har taget konsekvensen deraf. Jeg gik, så snart de omfattende saglige undersøgelser var afsluttet, i gang med en forhandling om reduktionen. At det ærede medlem så på grundlag af det materiale, som jeg har taget initiativet til at få tilvejebragt, nu mener at kunne stille forslag om, at reduktionen bør være større end den, jeg har gjort mig til talsmand for, nå, ja, det kan i hvert fald ikke berettige til at tale om skandale.

Videre gjorde det ærede medlem hr. Bertel Dahlgård nogle bemærkninger om økonomi. Det ærede medlem sagde venligt, at i svundne dage var det skik, at højre blev forarget, når man fra anden side talte om god økonomi i forbindelse med militære spørgs-